

DÉLMAGYARORSZÁG

79. évfolyam, 142. szám
1989. június 19., hétfő

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT
SZEGEDI LAPJA

Havi előfizetési díj: 101 forint
Ára: 4,30 forint

„Maradok bordányi elnök”

Változó világunkban — józan paraszti ésszel

A mezőgazdaságot érintő új törvények, az MSZMP agrárpolitikai tézisei, a szerveződő pártok egyelőre kezdetleges agrárkonceptiói, az agrár reformkörök felbukkanása jelzik ezen a területen is, hogy mélyreható változások szükségesek. A mai valóság még a múlt szerves folytatását mutatja, s nehéz eligazodni rajta, hogy a különböző „szószékekről” hirdett igékből mennyi a gyakorlat számára hasznosítható; s mi az, amiről később kiderül, hogy szemfényvesztés, választási fogás csupán. Nagy Huszein Tibor, a Bordányi Előre Szakszervezet elnöke, a megyei reformkör vezetője, s az országos választmány tagja, mostanában az országos sajtóban is „felkapott” riportalány. A személyes véleményére voltam kíváncsi, amikor beszélgetésre invitáltam. Az aktív politizálás és a szövetkezeti teendők igencsak betáblázzák napjait, elfoglalt ember. A szombat délutáni szabad idejéből csippentett le a kedvünkért.

— A sajtó számára mindig szokatlan időt. Egyrészt ez a sajtótörvényből adódó kötelességem, másrészt meggyőződés, hogy ebben az átmeneti időszakban nem lehet „fű alatt”, a nyilvánosság kizárásával politizálni. Beszélni kell azért is, mert erről a témáról annyi sületlenség elhangzik, hogy nem lehet szó nélkül hagyni.

— Ismeretes, hogy az agrár reformkörök a tulajdonosi jogok tisztázásáig szeretnék volna levenni az elmul Országgyűlés napirendjéről a mezőgazdaságot érintő törvényeket. E törvényeket a képviselők viszonylag simán megszavazták. Akkor most hányadán állunk?

— Nem vitatom, a képviselők a lelkiismeretük alapján döntöttek, s ennél többet nem is várhattunk tőlük. De — elnézés — ez kevés! 50kora horderejű témában a szakértelemnek, a képviseltek véleményének is szerepet kellene kapni. A legfőbb eredmény, hogy nem hoztak olyan törvényt, ami

nem módosítható az új alkotmány után.

— Hol érzi a feszültséggócokat?

— A törvény keresztülvitele mellett a legfőbb érv az volt, hogy szükséges az élethez való rövid távú hozzáigazítás, még a tulajdonviszonyok tisztázása előtt. A valóság az, hogy igenis hozzányúltak a tulajdonviszonyokhoz. Tartalmukban nem zárják ki, hogy a múltból örökölt politikai hatalom révén személyek és szervezetek gazdasági hatalmat építhetnek ki maguknak. Így a kormányzati reform után ez a kész helyzet újraállamosítással oldható csak fel, mivel ez nem valósítható meg, fennáll az alkormányzás veszélye. S mindkettő egyenlő a bukással. Az agrár reformkörök sikerének is tartom, hogy a földtörvényből kihúzták a legnagyobb méregfogat: az az elképzelés, hogy a kezeke képviseltek véleményének is szerepet kellene kapni. A legfőbb eredmény, hogy nem hoztak olyan törvényt, ami

így. Ugyanis, aki olyan tulajdont kezel, ami sima államosítással lett az övé, ajándékhoz jutott volna. Ugyanakkor amit időközben beruháztak a szervezetek, jogosan tartják a magukénak. Az állami gazdaság tulajdonosa az állam, e változással önmaga tulajdonosává vált volna, míg át nem alakul. Ez ellentétes a múlt századi nagy fellendülés tapasztalataival, amelynek épp az volt a lényege, hogy a tulajdonos és a menedzser elkülönült.

— Ha már az átalakulást említette, az adott helyzetben hogyan mehet ez végbe a gyakorlatban?

— A törvény fekei nem igaziak. Feltétel ugyanis a 20 százalékos vagyonnövelés, de korrekte mérce-e ez, ha a mérleget a vállalat önmaga készíti? A gyenge honnan veszi a tőkét? Ki képes megvenni? Feltehetően egy másik vállalat, vagy bank. A keresztutalajdonlást nehéz megakadályozni, felfedni. Ha a bank a befektető, azt a pénzt köti le, ami a gazdaság működéséhez kellene. A bank és vállalati szféra összefonódása a bank restrikciós pénzügyi politikáját torpedózza meg, hisz így ezzel önmagát is sújtaná. A vállalati összefonódás pedig egy egész ágazatra kiterjedő lehet, ezáltal olyan hatalommal rendelkezhet, amely önnön érdekeit a központi val szemben sikerrel érvényesítheti.

— A szövetkezeti törvényről se feledkezzünk meg!

— Ennek csak elméleti jelentősége van. A szövetkezetek zömében még csak most vezetik át az alapszabályokat is. Ugyanis ezzel meg kell várni a közgyűlést. Mire életbe lép ugyan-ez a szisztémával a mostani törvény, már itt a jövőre ígért, valóban új szó-

(Folytatás a 3. oldalon.)

Megyei népfrentértekezlet

Nagy hórukból topogás

Sok kérdésre kellett választ adni szombaton a több mint 200 résztvevőnek a megyei népfrentértekezleten. A megyei tanács nagytermében megjelentek Nagy István leköszönő népfrentelnök üdvözölte. A Himnusz elének-lése után egyperces néma felállással tisztelegtek Nagy Imre és mártírtársai emlékének. Ügyrendi kérdések tisztázásával kezdődött a munka, de még akkor fölállt egy küldött, kifogásolva, miért a magnóról szól a Himnusz. Éneklését senki sem tiltotta (este 6 óra tájt pedig az értekezletet záró Szózat igencsak piánóban szolt volna, ha a reggel kifogásolt

technikát nélkülözik.) De addig sok minden történt a lelkesedés és az együvé tartozás érzetének kárára is.

Ösz Károly megbízott titkár szóban egészítette ki a 231 küldöttnék előzetesen eljuttatott népfrent esemény-krónikát és a megújulás érdekében lejegyzett téziseket. Mint mondta, a hibák őszinte feltárására van szükség, s ha ez megtörténik, akkor új típusú munkába lehet fogni. A népfrent országos és megyei szervei fölött haladt el leginkább az idő, s ebből okulva, jobban figyelnek ezután a lakóhelyi, stabilnak látszó szervezetekre. A megyei népfrentvezetés mellett

szép számban működő munkabizottságok megszüntetését nem javasolta. Hasonlóan a szegediekhez, indítványozta, döntsön az idő fölöttük, az életképesek úgys talpon maradnak.

Elsőként Kiss Ernő újszegedi népművelő kért szót; a népfrent céljának föltüntetett szocializmus-megújítás helyett praktikusabb lenne emberközeli, politikamentes célt megfogalmazni. A népfrent és a közművelődés viszonyának elemzésével kísérelte meg bizonyítani, milyen nagy szükség lenne egy karitatív eszmét képviselő mozgalomra. A szervezeti

(Folytatás a 3. oldalon.)

MSZMP Ellenzéki Kerekasztal

Szegeden is indulnak a tárgyalások

Az MSZMP Szeged Városi Bizottsága és a Szegedi Ellenzéki Kerekasztal tárgyalássorozata június 27-én indul. Erről írásban állapodtak meg a tárgyalófelek.

Mint június 13-i számunkban beszámoltunk erről, a városi pártbizottságnak a vb által kijelölt delegációja írásban küldte el a Szegedi Ellenzéki Kerekasztalnak tárgyalási készségről, a témákról és a formákról szóló javaslatait. A válasz nem késelt. Szintén írásban, pén- teken adta át a Kerekasztal képviselője, Póda Jenő, az MSZMP megbízottjának, Gyenesey Edinának.

„A SZEK elfogadja a felhívást, és tárgyalni kíván minden olyan kérdésben, amely konkrét megállapodásokhoz vezethet. Kerüljenek olyan témák a napirendre, amelyekben a két küldöttségnek döntési joga, illetve jogosítványa van, és így az elméleti, teoretikus, általános, túlzottan a jövőre vonatkozó fejtegetések fóruma ne ez a tárgyalássorozat legyen” — olvasható a válaszban. Ennek szellemében a SZEK nem fo-

kodás lehetőségeit a választásokig. A SZEK további témajavaslatai:

— Helyi tömegkommunikáció;

— munkahelyek, fegyveres testületek depolitizálása helyben;

— magyar-román kérdés, különös tekintettel Szegedre;

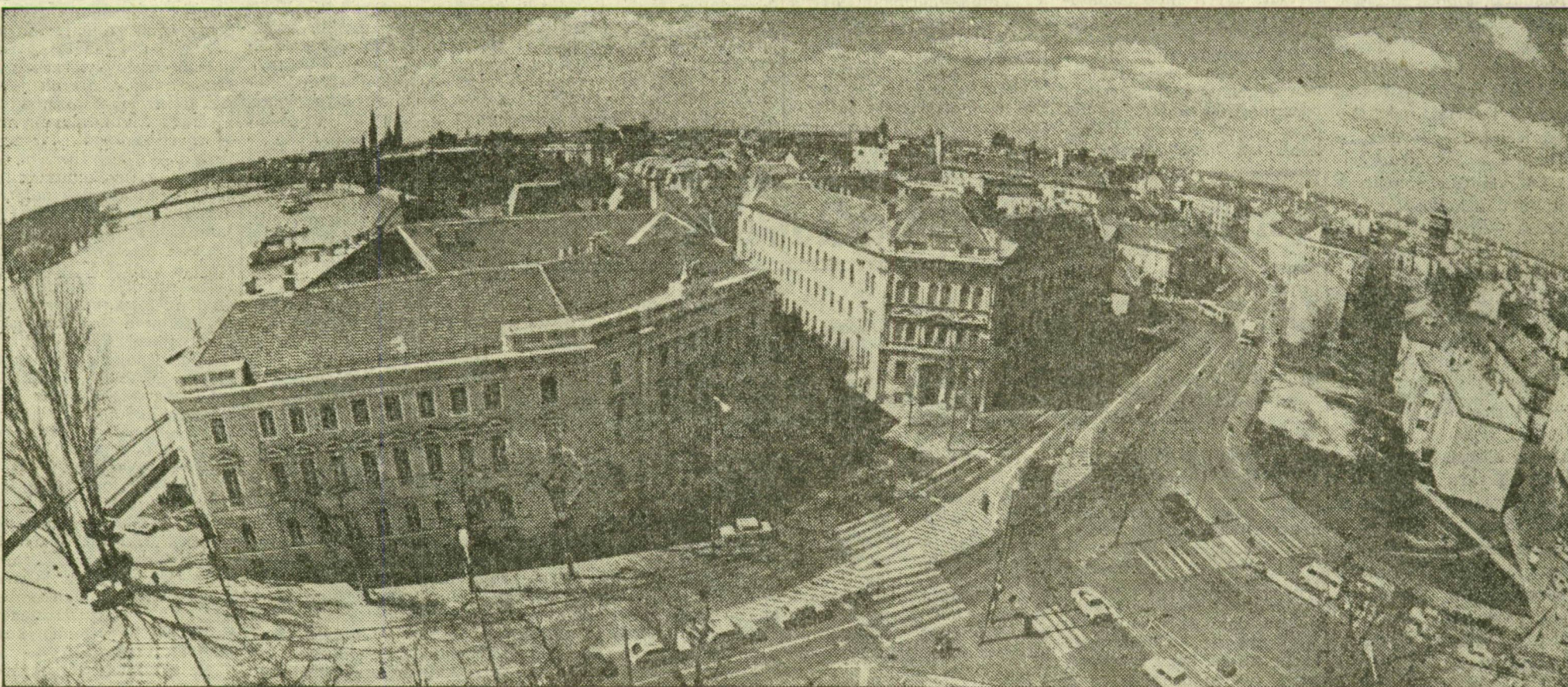
— Szeged 56-os mártírjainak tisztázása, mint a helyi megbékélés alapfeltétele.

A június 27-én, semleges helyszínen (valószínűleg) az Ifjúsági Iroda Dózsa György utcai klubjában) délután 5 órakor kezdődő tárgyalás nyilvános lesz. A felek nem támasztanak tárgyalási előfeltételeket, a résztvevők számát nem korlátozzák. Az írásbeli válasz tartalmaz még egy fontos megállapítást: „a tárgyalások csak a SZEK és az MSZMP között legyenek, szakértői és politikai döntéshozatal szintjén”.

Kitűnő játékkal a Fáy utcában

Vasas—Szeged 1-1 (1-0)

(Kiküldött tudósítónk telefonjelentése a 6. oldalon)

NAGY LÁSZLÓ FELVÉTELE